

Mehmet Baltaođlu

sumarna

SESSİZ ÇAYIR'IN UYUYANLARI

SUMARNA

SESSİZ ÇAYIR'IN UYUYANLARI

Editör Sevil KUZU
Kapak Tasarım Sefer KOÇAN
İç Tasarım Billur EKİNCİ

1. Baskı Mayıs 2014
Uluslararası Seri No 978-605-08-1679-2

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
Posta P.K. 50 Sirkeci/İstanbul
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

GENÇ TİMAŞ YAYINLARI / 3598

T SUMARNA / 3

TİMAŞ KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

BU KİTAPTA KİMLER VAR?

Gobuldak:

Dördüncü Kapı'nın Muhafızı, Gobul Dağı'nın hâkimi. Sırtını daya, gerisini düşünme. Dostları için göze alamayacağı hiçbir şey yok. İsmi Sumarna'da efsane olmuş, ünü kendisiyle hiç karşılaşmamış olanlara dahi ulaşmış. Dışarıdan sert biri gibi görünse de, naif bir tarafı da yok değil hani.

Çocuk Muhafız:

Sumarna'ya bizim dünyamızdan geçiş yaptı, Sumarna karıştı. Bunu biz bilsek de o nereden ve ne için geldiğini bilmiyor. Doğuştan gelen kıvrak bir zekâsı var. Çabuk öğrenip hızlı uygulayanlardan. Zaten bu özelliği sayesinde Sumarna'ya çabucak adapte oldu. Gobuldak ona çok inanıyor ve doğrusu ondan çok umutlu. Bekleyip görelim bakalım.

Sakar Mantar:

Ufaklık ve Seyrek Kirpi ile iyi arkadaş. Dünya tatlısı... Hayır, hayır, tadından bahsetmiyoruz. Karakter olarak dost canlısı, iyi yürekli ve sevecen. Biraz ürkek ama olsun.

Dostlarının vazgeçemediği birisi ya. Bu ona yeter. Unutmadan, kemirgenlerden korktuğu kadar hiç bir şeyden korkmuyor. Haksız da sayılmaz hani. Burnu fare ısırığı dolu.

Seyrek Kirpi:

Kadimlerin eski kâtibi. Tam emekliliğinin tadını çıkaracakken bir ihanete şahit olup Hırıldaklar tarafından kaçırıldı. Cesareti cüsesinden büyük. Ah bir de genç olup dikenleri eskisi gibi sık olaydı...

Ufaklık:

Düşük Kulak ve Saklı Kuyruk'un biricik oğulları. Aile içinde pek çok ismi var. Afacan, ufaklık, mısır tanesi bunlardan sadece birkaçı. Bir an önce büyüyüp bir isim sahibi olmak istiyor. Biz de merakla bekliyoruz.

Hırıldayan Hırıldaklar:

Kara Horuk'un ordusunu meydana getiriyorlar. Cüssece iri, akılcı kıtlar. Yine de bir araya geldiklerinde, dikkate alınması gereken bir güç oluşturuyorlar. Felsefeleri: "Düşünüp kendini yorma. Ne istenirse onu yap. Boş zamanlarında da yemek yersin."

Cesur Topuz:

Babası eski bir Beyaz Sansar Süvarisi. O da beyaz bir sansara biniyor ama işi iz sürmek. İsmi hakedenlerden. Gözünü budaktan esirgemeyen, tehlikelere âdeta gülümseyenlerden. Ne de olsa Gobuldak'ın kadim dostu. Ondan da bu beklenir sonuçta.

Saklı Kuyruk:

Düşük Kulak'ın eşi, Ufaklık'ın annesidir. Örnek annelerden biridir. Bir sözünü iki kez söylediği görülmemiş, duyulmamıştır. Sevgisini pek belli etmeyenlerden ama dağ gibi bir yüreği var. Bildiğimiz anne yani...

GİRİŞ

Sessiz ve huzurlu bir Sumarna sabahında, uzun bir aradan sonra tekrar dışarı çıkabilmenin verdiği coşkudan olsa gerek, kendini ılık batı rüzgârına bırakmış mutlu bir kelebek gibi, çiçeklerle bezeli taze çimenlerin üzerinde özgürce koşmanın doyasıya hazzını yaşıyordu. Düzlüğün bitimine yakın, uzun otlarla kaplı engebeli araziye ulaştığında, “Hey, o taraftan uzak dur...” diye bağırdı Sakar Mantar.

“Annene, sana göz kulak olacağıma dair söz verdim.”

Ufaklık arkasını dönüp, **“Ne olabilir ki?”** dedi.

“Bana sorarsan, annem fazla evhamlanıyor.”

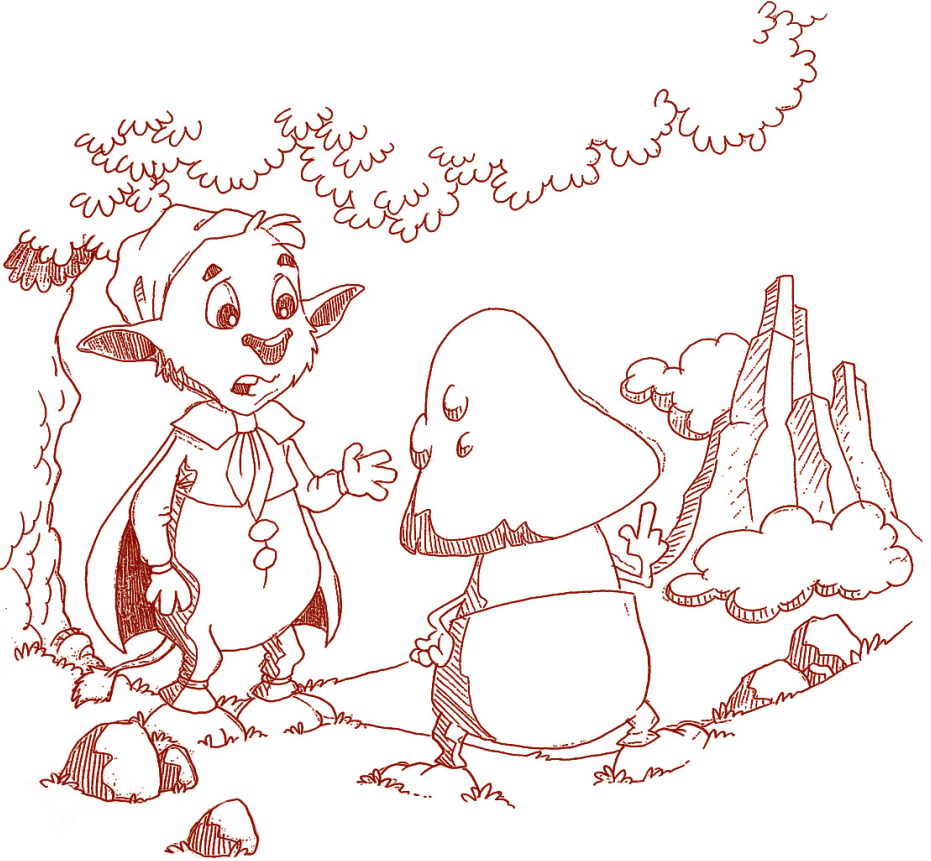
SUMARNA

Sakar Mantar, “Sana sormuyorum...” dedi.

“Sıkılıp dışarı çıkmak istedin, annen de izin verdi. Bana emanetsin küçük bey. Unutma!”

“Of, tamam...” diye mırıldandı Ufaklık.

“Daha önceden ne güzeldi. Kendi başıma dolaşabiliyordum.”

SESSİZ ÇAYIR'IN UYUYANLARI

Sakar Mantar bir elini Ufaklık'ın omzuna koyup, "Ve bak, başına neler geldi. Öyle değil mi?" dedi.

"Ailen meraktan perişan oldu. Anlaşılacak istiyorsun ama sen onları anlamıyorsun. Kendini biraz da onların yerine koy."

Ufaklık mahcup bir şekilde kafasını kaşıyarak, "Galiba haklısın..." diye yanıt verdi.

"Olanları unutup anneme haksızlık ettim sanırım."

Sakar Mantar, eliyle Ufaklık'ın sırtını sıvazlayıp, "Aferin sana..." dedi.

"Küçük arkadaşım, her geçen gün olgunlaşıp büyüyor. Unutma, hatalarımızı kabul edip ders çıkarmak erdemdir."

Sakar Mantar'ın bu sözlerinden cesaret alan Ufaklık, "O hâlde Sessiz Çayır'ın oraya birlikte gidelim..." dedi sırtarak.

SUMARNA

“Çok yaklaşmayız. Uzaktan biraz bakıp geri döneriz. Ne dersin?”

Sakar Mantar bir elini alınına getirip, “İyi, tamam...” dedi.

“Anlaşılan seni vazgeçiremeyeceğiz. Ama çok yaklaşmak yok. Uzaktan bakıp hemen eve döneceğiz.”

HAIN GERİ DÖNDÜ

İki kısa gölge, neredeyse kendi boylarına eş, uzun ve sık otların arasında zorlukla ilerlemeye çalışırken bir yandan da aralarında tartışıyorlardı. Sakar Mantar hemen önünde yürümekte olan Ufaklık'a, "**Biraz yavaş...**" diye seslendi.

"Seni görebileceğim mesafede kal."

Ufaklık gülerek, "**Sence de abartmıyor musun?**" dedi.

"Zaten zor yürüyorum. Daha ne kadar uzaklaşabilirim ki?"

SUMARNA

Yüzünü, özellikle de gözlerini uzun otlardan sakınmaya çalışan Sakar Mantar, “Ben söylemiş olayım da...” dedi.

“Hem zaten senin aklına uyup buralara gelmek de pek akıllıca değildi ya, neyse.”

Ufaklık, **“Az sabır...”** diye karşılık verdi.

“Neredeyse vardık sayılır.”

Uzun otlar, ellerini ve yüzlerini çizmek bir yana, ciddi şekilde kaşınmalarına da yol açıyordu.

Ufaklık’ın boynu ve elleri, kaşınmaktan kıpkırmızı olmuştu bile. Ufaklık, arkasından söylene söylene kendisini takip eden Sakar Mantar’a seslenerek, “Sadece ilerdeki tümsek kaldı...” dedi.

“Orayı da aştık mı tamamdır.”

Sözünü henüz bitirmişti ki Sakar Mantar’ın ona doğru yaptığı ani bir hamle ile kendisini yerde buldu.

SESSİZ ÇAYIR'IN UYUYANLARI

Daha ne olup bittiğini anlayamadan Sakar Mantar eliyle ağzını kapatıp, “Sakın sesini çıkarma...” dedi.

“Burnum beni yanıltmıyorsa, başımız büyük dertte.”

Hiç şaka yapar gibi hâli yoktu. Bir müddet, öylece yerde kaldılar. Biraz sonra Sakar Mantar elini Ufaklık'ın ağzından yavaşça çekerken, *“Şimdi ayağa kalkmadan, emekleyerek beni takip et...”* dedi.

“Olabildiğince de sessiz ol. Derhâl buradan uzaklaşmamız lazım.”

Ufaklık, gerçekten neler olup bittiği konusunda şaşkıncı. O da sesini iyice kısarak, **“Söylesene, neler oluyor?”** dedi.

“Eğer şaka yapıyorsan korkmaya başladım. Bilmiş ol.”

Sakar Mantar hiç oralı olmadan, olabildiğince hızlı bir şekilde emekleyerek ilerlemeye devam etti. Onu izlemekten başka çaresinin olmadığını gören Ufaklık da hemen arkasında takibini sürdürdü. Bir süre sonra, geldikleri yere geri dönmüşlerdi. Sakar Mantar hafifçe yerden doğrulup havayı koklamaya başladığında, Ufaklık ayaklanarak, “Artık yeter...” dedi.

SUMARNA

"İyice tuhaflaşmaya başladın."

Etrafta bir tehlike olmadığına iyice kanaat getiren Sakar Mantar bu sözler üzerine ayağa kalkıp, "Sen kokuyu almadın mı?" diye sordu.

"Hırıldayan Hırıldakların Seyrek Kirpi'yi kaçırdıkları gün, havada aynı koku vardı."

Giderek huzuru kaçan Ufaklık, "Ne yani..." dedi.

"Etrafımızda Hırıldayan Hırıldaklar mı var?"

"Hayır... Hayır..." diyerek araya girdi Sakar Mantar.

"Daha da kötüsü, Kırmızı Biber Cini buralarda bir yerlerde."

Ufaklık pek anlayamamıştı. Sakar Mantar biraz daha açıklayıcı olması için, "Bak..." dedi. "Sen Kırmızı Biber Cini'nin adını duydun ama daha evvel hiç karşılaşmadın değil mi?"

Ufaklık, hayır manasında kafasını iki yana salladı.

"O hâlde onun kendine has kokusunu da bilmiyorsun."

"Hayır." diyerek yanıt verdi Ufaklık.

SESSİZ ÇAYIR'IN UYUYANLARI

Sakar Mantar aceleyle konuşmasına devam etti.

“Adı üstünde...” dedi.

“Tıpkı, acı kırmızı biber gibi geniz yakan bir kokusu vardır. Bu yüzden olsa gerek hep yalnız yaşardı. Geleni gideni pek olmazdı yani.”

Ufaklık korkuyla karışık bir telaş hâlinde sordu:

“Ne yapacağız şimdi?”

Sakar Mantar, “Öncelikle sakin olacağız...” dedi.

“Sonrası malum. Hemen eve dönüp sizinkileri bu durumdan haberdar edeceğiz. Büyük baban ne yapacağını bizden iyi bilir.”

“Benim hatam...” dedi Ufaklık.

“Sessiz Çayır’a gitmek için seni zorlamamalıydım.”

Sakar Mantar, “Şimdi bunu tartışmanın sırası değil küçük dostum...” dedi.

“Aslına bakarsan iyi bile oldu. Bir musibetten haberdar olduk böylelikle. Haydi şimdi acele edelim, zira bu haber bekletmeye gelmez.”